

Γράφει ο Γιάννης Κ. Μάντζας

Απευθύνομαι σε εσένα, άγνωστε φίλε μου,

σε εσένα που μένεις μέσα στο σπίτι σου, όλες αυτές τις ημέρες της υποχρεωτικής καραντίνας και σου γράφω δυο-τρία, πέντε-δέκα πράγματα, που ήθελα να σου πω από την αρχή της κρίσης. Σε αυτόν τον άτυπο και απομακρυσμένο διάλογό μας θα προσπαθήσω να σου ξεδιπλώσω κάποιες σκέψεις μου για αυτή την παγκόσμια κρίση που βιώνουμε όλοι μας. Ανεξαρτήτως εθνικότητας, θρησκείας και λοιπών διαφορών, που μας ξεχωρίζουν σε 'κανονικές' καταστάσεις.

Καταρχήν χαίρομαι που μένεις κι εσύ τόσες μέρες μέσα στο σπίτι σου και προστατεύεις τους δικούς σου, αλλά και τον υπόλοιπο πληθυσμό από τη διασπορά του κορωνοϊού. Ξέρεις όμως τι σκέφτηκα μέσα στην κλεισούρα; Ότι ουσιαστικά μένουμε όλοι μέσα στα σπίτια μας, όχι μόνο επειδή μας το επέβαλαν με ωμή βία, αλλά κυρίως επειδή δεν εμπιστευόμαστε αυτούς που μας κυβερνούν. Δεν πιστεύουμε ότι η ζωή μας θα είναι σε ασφαλή χέρια, αν τυχόν νοσήσουμε.

Όχι, φίλε μου, δεν εννοώ τα χέρια των γιατρών και του λοιπού υγειονομικού προσωπικού. Αυτοί οι άνθρωποι κάνουν υπεράνθρωπες προσπάθειες για να σώσουν τους συνανθρώπους μας. Μιλάω για τους προϊσταμένους τους, που τους έχουν αφήσει τελείως ακάλυπτους και απροστάτευτους. Χωρίς μάσκες, χωρίς τον απαραίτητο εξοπλισμό και φυσικά χωρίς προσλήψεις περισσότερων γιατρών και νοσηλευτών. Και, τέλος, χωρίς τα απαιτούμενα κρεβάτια **ΜΕΘ**.

Μην ακούς, για την αύξηση των κρεβατιών **ΜΕΘ** από τις **ιδιωτικές κλινικές**. Αυτά ακριβοπληρώθηκαν στους κλινικάρχες με 30 εκατομμύρια ευρώ. Και μάντεψε, καλέ μου φίλε, εσύ που είσαι μισθοσυντήρητος, χαμηλοσυνταξιούχος, ίσως και άνεργος, δεν θεωρείται η ζωή σου τόσο σημαντική σε κανένα καπιταλιστικό κράτος, ώστε να δαπανηθούν **1.600 ευρώ την ημέρα** σε μια από αυτές τις ακριβοπληρωμένες κλίνες.

Εσύ κι εγώ, φίλε μου, κι άλλοι πολλοί σαν εμάς, είναι καλύτερα για το κράτος να πεθάνουμε μόνοι μας στα σπίτια μας με τις τηλεφωνικές οδηγίες του ΕΟΔΥ. Έτσι όπως πέθανε εκείνη η **41χρονη μητέρα στην Καστοριά**, πώς την έλεγαν να δεις; Μπα, δεν μπορώ να θυμηθώ το όνομά της, παρόλο που τα δελτία ειδήσεων σε αυτά τα κανάλια, που τσέπωσαν **11 εκατομμύρια** για την καμπάνια του «**ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ**», παίζουν όλη μέρα ειδήσεις για τα θύματα του ιού αφήνοντας στην άκρη όλη την υπόλοιπη ειδησεογραφία.

Ξέρεις γιατί δεν θυμάμαι ούτε αυτήν ούτε κανέναν άλλον από τους νεκρούς ονομαστικά; Γιατί είχαν όλοι έναν κοινό παρονομαστή. Ήταν **φτωχοί και άγνωστοι**, όπως εγώ κι εσύ κι όλοι οι άλλοι όμοιοί μας. Αν ήταν λχ. ο ιδιοκτήτης της «ΜΟΡΕΑΣ» (που τσέπωσε άλλα 10,9 εκατομμύρια για τα διόδια λόγω χαμηλής κυκλοφορίας οχημάτων) ή κάποιο άλλο μέλος της οικονομικής ελίτ, θα μαθαίναμε αμέσως το όνομά του και δεν θα του έλεγαν να μείνει στο σπίτι του μόνος και αβοήθητος.

Οπότε μην ανησυχείς για αυτούς. Έχουν και τα χρήματα και την «αξία» να καπαρώσουν εκείνες τις ακριβές κλίνες στις ΜΕΘ, που σου είπα πρωτύτερα. Αυτό όμως να ξέρεις δεν είναι κάτι τόσο ασυνήθιστο, που ισχύει μόνο εδώ. Το ίδιο συμβαίνει και στην Ιταλία και στην Ισπανία και στον υπόλοιπο δυτικό καπιταλιστικό κόσμο.

Άκου τώρα και κρίνε, οι περισσότεροι από τους νεκρούς στην Ισπανία είναι τρόφιμοι γηροκομείων. Ξέρεις, αυτές οι ιδιωτικές επιχειρήσεις που υπόσχονται να προσέχουν τους γέρους με αντάλλαγμα να εξασφαλίσουν τις συντάξεις τους. Αυτά λοιπόν τα «μαγαζάκια» άφησαν εκτεθειμένους χωρίς μάσκες, χωρίς αντισηπτικά και φυσικά χωρίς τεστ, όλους τους τροφίμους εκεί, με αποτέλεσμα να πεθαίνουν κάθε μέρα κατά εκατοντάδες. Εδώ θα μου πεις δεν έχουν μάσκες για τους γιατρούς, θα είχαν για τα κακόμοιρα τα γεροντάκια, μωρέ; Μήπως δεν πήραν το μήνυμα από την Ιταλία;

Ναι, εκεί που άφησαν όλα **τα εργοστάσια ανοικτά με τους εργάτες να εργάζονται όλοι ένας δίπλα στον άλλο**, οι οποίοι για να φτάσουν στις δουλειές τους **στοιβάζονταν στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς**; Μάντεψε πού βρίσκονταν την ίδια ώρα τα αφεντικά αυτών των φτωχών και ταλαίπωρων εργατών, που για να μην χάσουν την δουλειά τους χάνουν κατά εκατοντάδες τις ζωές τους. Μα φυσικά στις υπερπολυτελείς βίλες τους, απόλυτα ασφαλείς και χωρίς καμία ανησυχία.

Γιατί σε ζαλίζω τόσο πολύ τώρα με τους γείτονες Ιταλούς και Ισπανούς, ε;

Θα σου πω γιατί, φίλε μου. Εμείς δεν έχουμε ακόμα **σαφή καταγραφή** όλων των

κρουσμάτων. Γιατί είναι σημαντικότερο τα νούμερα να είναι χαμηλά, από το να παραδεχτούμε ότι δεν είμαστε ικανοί να κάνουμε όσα τεστ απαιτούνται για να έχουμε μια σαφή εικόνα της πραγματικής εξάπλωσης της νόσου.

Όχι, δεν λέω ότι θα γίνουμε Ιταλία ή Ισπανία κι εμείς. Σου λέω απλώς πως αν στα μέσα Απρίλη χειροτερέψουν τα πράγματα, κάτι που απεύχομαι, εσύ κι εγώ και οι όμοιοί μας θα φταίμε. Ναι, σου λέω, εσύ κι εγώ. Εμάς θα κατηγορήσουν πρώτα ότι δεν καθίσαμε τόσο φρόνιμοι όσο έπρεπε, και πηγαίναμε στα μάρκετ και βγάζαμε τα σκυλιά μας βόλτα. Άρα, εμείς θα είμαστε υπεύθυνοι αν εξαπλωθεί ο ιός.

Ξέρω ότι δεν το πιστεύεις ότι θα γίνει. Αλλά αν γίνει, να είσαι προετοιμασμένος να αναλάβεις την ατομική και κοινωνική σου ευθύνη, γιατί ούτε το ελληνικό κράτος ούτε κανένα άλλο καπιταλιστικό κράτος στον κόσμο δεν έχει τα κότσια να αναλάβει τις ευθύνες της αποτυχίας του συστήματός τους. Την αποτυχία του **καπιταλιστικού μοντέλου** και της υποτιθέμενης **Ευρωπαϊκής Ενοποίησης**.

Αυτά είχα να σου πω, άγνωστε φίλε μου, και αν δεν σε κούρασε η ανάγνωση του γράμματός μου, θα σου ξαναστείλω κι άλλο όσο θα παραμένω κι εγώ κι εσύ και όλοι μας ΜΕΣΑ.

Καλό κουράγιο λοιπόν, καλή ανάγνωση και τα μάτια μας ανοικτά.

ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ-ΜΕΝΟΥΜΕ ΞΥΠΝΙΟΙ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΙ!

Ο άγνωστος φίλος σου

Πηγή: kokkini.org